

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetii, 1627

Cap. j. De nomine definitione, diuisione, & differentia Irregularitatis à
Censuris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

DE IRREGULARITATE

Liber Sextus.

P R A E L V D I V M.

Authores de Irregularitate tractantes.



E Irregularitate tractant Theologi, ut S. Thomas in 4. distinct. 29. quest. 2. & 3. & 1. 2. quest. 20. art. 5. ad quartum, & 2. 2. quest. 64. art. 7. ad tertium, & quest. 108. art. 4. ad secundum, & in additionibus ad 3. partem quest. 39. & Scholastici Doctores in 4. distinct. 25. agentes de Sacramento ordinis, & distinct. 27. ubi Richard. Scotus, Paludanus, Durandus, & alij connumeriter, & idem Richardus in 4. dist. 18. art. 4. quest. 4. & artic. 7. quest. 5. & artic. 13. casu 5. Gabriel in Canonem Missæ lect. 9. litera..... Dominicus Sotus lib. 5. de iniuncta & ire, q. 1. artic. 9. & in 4. distinct. 25. quest. 1. art. 2. Martin. Ledesm. 2. 4. quest. 2. 6. art. 2. fol. 363. & deinceps. Joseph Angles in floribus 4. sent. par. 1. in tract. de Sacramento ordinis, artic. 4. & in quest. de essentialibus Matrimonij, artic. 4. Henricus Henriquez lib. 4. per totum. Gregorius de Valentia tomo 4. disp. 7. q. 19. Canonistæ in multis locis, & praesertim in e. Nisi cum pridem de renunciat. & ibi Innocent. Anton. de Butrio, Panormit. & alij, & in titulo de Homicidio, & in titulo De Corpore uitiat. & in titu. Qui filii sunt legitimi. in Decretali Sexto, & Clementinis, & in Decreto Gratiani in multis locis, maximè dist. 26. & deinceps. Gundisalvus de Villadiego in tract. de Irregularitate, Summisq. in verb. Irregularitas. Ubi Summa Pisanelle, Angelica, Sylvestr. Tabiena, Caiet. Summa Confessorum, fratr. Ioannis de Friburgo, lib. 2. tit. 1. & lib. 3. tit. 3. & tit. 29. & tit. 33. quest. 41. 42. & quest. 81. & alibi passim. Summa Ascensis, par. 2. lib. 6. tit. 6. Nicolaus de Ploue in tractatu Sacerdotali, titulo de Irregularitate. 3. Antonin. par. 3. titulo 29. alias 28. in quibusdam impressionibus. Nauar. in Mannali. cap. 27. a num. 191. & deinceps. & in consiliis maxime tomo secundo, sub titulo de Homicidio, & titulo De sentent. ex commun. Couarruicias in Clement. Si furiosus. De Homicid. Alphonsus de Castro multa sparsim De Irregularitate tradit lib. 2. de pe- test. legis penal. Barth. Medina lib. 1. instruct. confess. cap. 1. § 9. 10. 11. & 12. Anton. de Corduba in Summa quest. 26. 3. 4. 37. & 41. Iohannes Pedrazza in Summa lib. 2. cap. 4. Simon Maiol. in libro de irregul. & impedimentis Canonis. Alphon- sus Viualdus in suo Candelabro, par. 3. tract. de irregulavit. Cosmus Medicus in Summa par. 2. tit. 9. a quest. 25. & 36. Iacobus de Graffis in suis Decisi. par. 1. lib. 4. cap. 27. Summa Corona Confessorum par. 3. tract. de irregul. Cosmus Philiat. chus de officio Sacerdotis par. 1. lib. 4. a capite 6. ad finem. Thomas Zerula in sua praxi Episcopal in verbo, Irregularitas. Toleatus lib. 1. instruct. Sacerd. a capite 24. ad 31. & alij recentiores.

De nomine, definitione, divisione, & dif-
ferentia Irregularitatis a Censuris.

Cap. I.

S V M M A R I V M.

- 1 Irregularitas Censura Ecclesiastica non est, ut quidam fat. sò affirmant.
- 2 Irregularitatum cognitione Clericis, eorumque Confessarij, pro ritu quo foro necessaria est.
- 3 Irregularitatis nomen unde deductum sit.
- 4 Regulare quidnam sit.
- 5 Canonici, seu Clerici Regulares quinam sint, & quare sic appellati.
- 6 Canonici seculares, seu Canonici simpliciter, quinam sint.
- 7 Canonicas feminas patres olim mulieres Religiosas appellare consueuerunt.
- 8 Dies Regulares, seu festa regularia que, & cur sic nominata.
- 9 Irregularitatis nomen apud Theologos, & Canonistas quid significet.
- 10 Irregularitas, quibus verbis in iure canonico inducatur.
- 11 Irregularitas origo quanam sit.
- 12 Clerici diuinis obsequijs mancipantur, & in sortem Domini vocantur.
- 13 Deus Sanctus est, illique hostia Sancta offerenda.
- 14 Ecclesia, sicut ipsa pulchra est, & sine macula, ita ministerios talcs habere debet.
- 15 Ministri Ecclesie, a rebus huius seculi in altiore locum sublati sunt.
- 16 Irregularitatis definitio quanam sit.
- 17 Irregularitas cur impedimentum canonicum dicatur.
- 18 Irregularitas omnis ex iure canonico inservit.
- 19 Tousura prima propriè ordo non est, sed dispositio quedam priuata ab ordines.
- 20 Irregularitas qualiter a censuris Ecclesiasticis differt.
- 21 Irregularitas qualiter ab excommunicatione distinguatur.
- 22 Irregularitas, & excommunicatio minor quomodo inter se distinguantur.
- 23 Irregularitas, & suspensio, quomodo inter se differant.
- 24 Irregularitas qualiter ab interdicto distinguatur.
- 25 Irregularitas licet ordinum susceptionem, & executionem impedit, factum tamen tenet.
- 26 Irregularitas qualiter ab Auctoribus diuidi soleat.
- 27 Irregularitates omnes ad duo capita reducentur, & quanam ea sint,

Quattuor

Quamvis irregularitas censura Ecclesiastica non sit, ut falsò putant nonnulli, vt Sotus 4. dist. 3. quæst. ar. 4. ante finem, & dist. 22. quæst. 3. art. 1. & Barthol. medin. 1. quæst. 96. art. 4. & lib. 1. Infruct. Confess. capit. 11. §. 9. Michael Salon in 2.2. Quæst. 6.4. artic. 8. Controversia 4. & alij. dum vocem hanc censuræ ad genus irregularitatis extendunt, quod in solam penam delicti contrahitur; neque eius cognitio adeo necessaria est omnibus confessanis, quia patet absolutum a peccatis irregulares ac non irregulares, ex Caiet. in verbo, Irregularitas, in principio, & Nau. in Man. cap. 27. num. 191. Martin. Ledesm. 2.4. q. 26. art. 1. in tract. de irreg. in princip. post Card. in Clem. Dadiam. 5. ac deinde. quæst. 8. de sepol. Quia tamen eius novissima falem Clericis, & ijs qui ad Clericatum aspirant, illocumque confessanis valde utilis immo etiam & necessaria est pro utroque foro, & frequenter non parvae circa eam difficultates occurruunt, de ea, post tractatum de censuris, & alijs pœnis Ecclesiasticis, maxime cum multæ irregularitatis species in pœnam delicti a iure Canonico inchoate sint ad complementum huius operis dicimus.

Irrregularitas autem nomen patrum Latinum est; componitur enim ab In, & Regula, quasi regula priuatus, seu a Regula devians, Graece enim dicitur *aavarioria*; Nam Regulam significat; Vnde sicut incunile est, quod a una cuius deuin est, incuile, ff. de legib. ita irregulariter dicuntur, quod niminè Canonicum, hoc est, sine debita regula, & contra Ecclesia regulam est; Regulare vero illud appellatur, quod est secundum regulam, i.e. regulariter, ff. de peiti. hered. vt latius tradunt glos. in Rubr. de reg. iur. lib. 6. lib. 6. Etymol. cap. 16. & refertur in cap. Canon. dist. 3. Couar. in Clem. Si furiosus, in princip. nume. 1. de homicid. Simon Maiol. lib. de irreg. ca. 1. nu. 2. & Henriquez lib. 14. de irreg. ca. 1. §. 1. Hinc olim Canonici, qui in communii vitam ducebant, & prope Ecclesia habitabant, regulamque D. Augustini exactissime seruabant, Canonici Regulares, seu Clerici Regulares appellabantur, vt in an. Quod Dei timorem, §. sicut autem, & cap. in singulis, §. Hoc ipsum, de statu Monach. & Canon. Regul. ad differentium illorum Canonicorum, qui communem hanc viuendi Regulari omittentes, Canonici simpliciter, seu Canonici seculares nominantur. Quam nominis acceptio nem & significationem non aduersens Ludovicus Viues, soper D. Aug. lib. 3. Ciuit. c. 15. Canonicos Regulares amboios appellat, quod bis uno nomine vocentur, ne non semel Regulares putentur.

Hac etiam voce nonnunquam obiter vbi sunt Patres, vt Concilium septimum Generale cap. 14. & refertur in cap. Quædam. dist. 69. & D. Christ. st. in sermone, quo scribit, & docet, non decere Canonicos feminas, id est, Regulares, cum sororibus habitate, & D. Aug. 3. Ciuit. ca. 15. vbi ait. Regulares suis defelio, non nisi Luna sine contingit, & apud Plinius lib. 34. hist. cap. 8. Metalla, qua facili artifici obseruantur, regularia dicuntur; & apud Ecclesiasticos scriptores, quidam dies dicuntur Regulares, quia seruant regulam invariabilem, a qua deficiunt dies irregulares, unde quædam festa dicuntur regularia, & irregularia, mobiles, & immobiles, vt videre est apud Guil. Dorand. in Rationali Diuin. offic. tit. de Anno Solari, & tit. de anno Lunari. Magis autem proprie irregularitatis nomen a Iustis Canonicis interpretibus, & Theologis passim pro impedimento Canonico accipitur, quo prohibentur nonnulli iuxta regulam a iure Canonico præscriptam, vel ordinis suscipere, vel in suscepere ministrare. Regula namque iutis Ponitius ad ordines Ecclesiasticos pertinens, omnes admittit, qui non sunt specialiter prohibiti. Qui igitur prohibiti sunt extra Regulari sunt, & irregulares appellantur, pumque impedimentum irregularitatis nominatur, capit. 1. de sentent. & re iudic. lib. 6. & capitul. cum medicinali, §. fin. & cap. 1. qui, de sentent, excommunic. lib. 6. & alibi passim.

Ad hanc autem irregularitatem declarandam ius antiquum varijs loquendi modis verbatur, vt fuse probat, & ostendit Simon Maiol. lib. 1. de irreg. cap. 1. num. 5. & post eum Henriquez lib. 14. de irreg. capit. 1. §. 1. & Alphonius Vitalius in Cande lib. part. 3. tract. de Irregularitate, nu-

11. **Q**uoad enim verò originem, vt eam obiter explicemus, quadruplex ratio assignari potest; duæ quidem desumptæ ex parte Ministri Ecclesiæ in ordine ad Corpus Christi verum: aliae verò duæ ex parte Ministri in ordine ad Corpus Christi mysticum, quod est Ecclesia.

Primaria est: Quia Clerici, & alij Ministri Dei obsequio mancipati sunt, & iuxta nominis etymologiam, in fortunam Domini vocantur, cap. Cleros, dist. 21. & cap. Clericus, & cap. cui portio, & cap. Duo sunt genera, 12 quæ. 1. & cap. cum secundum, de præbend. ipse autem Dominus, Sanctus, innocens, & impollitus est, ad Hebreos cap. 7. Cum igitur pars toti respondere debeat, Sanctissimi Domini Sanctorum Ministrum esse oportet.

Seconda ratio est: Quia non solum ipsem Dominum Sanctus est, sed etiam illa, quæ illi offerunt, hostia Sancta, & munda esse debet. Exod. 12. Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus, & Leuit. 22. ferre per totum, Vnde etiam Minister, qui se Deo obtulit, Sanctus esse debet, iuxta illud. Sancti estote, quia ego Sanctus sum Dominus Deus vester. Leuit. 19. 20. 21. & 1. Petr. 1. & Leuit. 21. dicitur, Homo de semine tuo per famulas suas: qui habuerit maculam, non offeret panes Deo suo, nec accedit ad ministerium eius, si cœci fuerit, si claudus &c. quæ omnia Sanctus Greg. in lib. Pastoral. capitul. 11. relatis in capitul. Hinc etenim, dist. 49. interpretatur in Ecclesiæ Ministris, inesse oportere.

Tertiaria est: Quia Ecclesia ipsa quæ est fidelium congregatio, pulchra est, non habens maculam, neque rugam. Cant. 4. & Ephes. 5. & facie. 2. de immunit, Eccles. libr. 6. Vnde & Minister eius tales esse debent.

Quartaria est: Quia Ministri Ecclesiæ Christi a rebus huius seculi in altiore locum sublati sunt, & in eos tanquam in speculum ceteri oculos coniuncti, & ex eis sumunt, quod imitantur. Vnde 2. Corinth. 6. de illis dicitur, Vos estis templum Dei vni &c. Propter quod exite de medio eorum, & separamini, dicit Dominus &c. & 1. Timoth. 3. dicitur, oportet Episcopum esse irreprehensibilem, &c. & Tit. 1. Si quis sine crimen est, &c. Hinc illud S. Hieronymi Epist. 83. quæ est ad Oceanum, & refertur distin. 25. capitul. vnum orarium, §. Nunc autem. Talis eligator Dei Minister, cuius comparatione veteri greci dicantur.

Irrregularitas vatic definit a D. Nam Lapus in Cle. si furiosus, de homicid. definit, esse impedimentum Canonicum proueniens in Clerico ex violatione censure Ecclesiastica, vel ex alia notabili inobedientia. Alij ut Marian. Soc. in cap. sententiam, Ne clerici vel Monachi, ex sententia DD. in cap. ad audientiam, de homicid. sic definit, Irrregularitas est ius impedimenti promotionis, vel executionis ordinis, iure Diuino, & Canonico iudicium, proper aliquem defectum, inobedientiam, vel negligentiam. Angel. in verbo irregularitas, 1. in princip. art. Irregularitas est impedimentum, seu repulsion executionis. Diuinis officiis seu Sacramenti, ex Canonica institutione proueniens, a ligno. capit. fina. de temp. ordinant. Henriquez breuiter sic definit lib. 14. de irreg. cap. 1. §. 2. Est impedimentum, quod directe & immediatè prohibet recipere orationes: aut aliquem acceptorum usum, quam etiam definitionem tradit Gregorius de Valentia, tom. 4. Disput. 7. quæst. 19. punct. 1. Communis aliorum

aliorum omnium definitio haec est [Irregularitas est Canonici impedimentum, ex facto, vel defectu proveniens, quoquis ad Ecclesiasticos ordines promoueri, & iam promotus in iisdem ministrare prohibetur.] Sic Specul. in tit. de disp. § iuxta, in princip. Ioann. Andri. & Archid. in ca. 1, de sent. & re iud. lib. 6. Hostiens. in cap. 2. de Cler. excom. ministr. Gonf. a Villadiego, de irreg. in principio Sylo, verbo Irregularitas, in princip. Tabiena, verbo Irregularitas t. num. 1. Anton. 3. par. ut 29. de irreg. cap. 1. Sotus 4. distinc. 25. quæst. 1. art. 1. Summa Corona, par. 3. titul. de irreg. num. 3. Barth. Medina lib. 1. Instruc. confess. ca. 11, § 9. Seb. Medic. par. 2. titul. 9. quæst. 25. Nicol. Plouinius, tract. de irreg. in princip. Albert. us. Tritorius de vero, & perfecto Clerico, lib. 2. cap. 10. Couar. in Clemen. Si furiosus, in princip. num. 1. de homicid. Nau. in Man. capit. 27. num. 191. & Martin. Ledesm. 2. 4. quæst. 26. art. 2. in tract. de irreg. Alphon. Viualdus in suo Candelabro par. 3. ti. de irreg. num. 5. & Cosmus Philarchus de officio Sacerd. par. 1. lib. 4. ca. 6. quamvis hi quatuor ultimi addunt duas adhuc particulas, nimurum [irregularitatem directe impedit ordinem susceptionem, vel executionem, etiam post factam penitentiam.] Simon vero Maiolus lib. 1. de irreg. c. 1. num. 1. ait difficile esse veram irregularitatis definitionem affere. Haec autem ultima definitio, ut communior est, ita etiam nobis videtur verior & accommodatior, & sic explicatur.

Primo enim dicitur *impedimentum*, quia irregularitas **17** ex genere suo non est vinculum, aut censura, aut sententia, vel pena, sed est inhabilitas quedam, multa enim irregularitates licet non sine causa contrahantur, vt ex bigamia, vel iusta occidente contrahantur propter indecentiam, non tamen ex culpa contrahantur, vt fatetur Sotus lib. 1. de iust. & iure, quæst. 6. articulo 5. ad primum; ideoque ex genere suo non est vinculum, censura, sententia, aut pena, quia haec ex vi, & conditione sua oriuntur, aut infliguntur ob delictum, & culpam & ideo ut infra dicitur, absolutione propriæ est a censuris, vinculis, & sententijs; at vero cum irregularitatis tollitur, non dicitur quis proprie ab ea absolu. sed dispensari.

Secundo dicitur *Caranicum*, quia omnis irregularitas **18** ex iure Canonico instituitur, vt infra dicitur, quicquid Marian. Socin. cir. contrarium falso existimauerit.

Tertia dicitur *ex facto, vel defectu proveniens*, vt expli- centur duo precipua capita, ex quibus omnes irregulari- tates oriuntur, nimurum, aut ex delicto, id est, quæ absque culpa contrahitur.

Quarto dicitur *Quo quis prohibetur promoueri*. Etiam pro- motus ministrare, vt sic explicetur, in quo consistat vis, & conditio irregularitatis, scilicet in hoc, quod ideo quis ir- regularis est, quia est inhabilis ad ordines Ecclesiasticos recipiendos, & ad se uendum in illis; in quo distinguitur **19** a censura, sententia ijs & alijs, ut infra dicemus. Per ordines autem in hac definitione non intelligi; prima tonsura, quæ secundum veriorem, & communiorum Theologorum opinionem, contra Canonicas non est ordinis, sed dispositio ad ordines; & hoc si propriæ & strictè loqua- mur, quamvis in iure Canonico puto intelligi etiam primam tonsuram per ordines, ita ut irregularis simpliciter ad ordines, irregularis esse videtur ad ipsam primam tonsuram accipendam. [Est igitur irregularitas, inhabilitas quedam Canonico iure constituta ad Ecclesiasticos ordines recipiendos, & ad ministrandum in ordinibus suscep- tis.]

Quintus autem irregularitas a censura differat, non ita bene tradunt DD. Nam Sylvest. in verbo Irregulari- tas, num. 1. & Tabiena, verbo eod. in princip. dicunt dis-tingui a suspensione, quia includit eam, & aliquid amplius addit, ita ut omnis suspensus sit irregularis, non tam- men econtra, eo quod per suspensionem prohibetur quis in ordinibus susceptis ministrare, non tamen prohibetur ad ordines promoueri, irregularis autem, & ad ordines promoueri, & in susceptis ministrare prohibetur. Hos au- tem reprehendit Nau. in Man. capit. 27. num. 191. vers. Se- cundo, quia ut diximus, suspensio est Censura, irregulari- tas autem Censura non est. Item irregularitas tam laicis,

quam Clericis conuenit; Suspensio vero pena est Cen- corum tantum. Speculator autem referente Nauar. vol. 1. pra. vers. Tertio, vult omnem excommunicatum, suspen- sum & interdictum esse irregularem, non tam omnem irregularē excommunicatum esse, suspensum, aut inter- dictum. Quam etiam differentiam Nauar. ibi reprehendi- git, quia Excommunicatio, Suspensio, & Interdictum, sibi Censura Ecclesiastica: Irregularitas autem ex sua natura censura non est, Item excommunicatus non est irregu- laris eo ipso, quod sit excommunicatus, sed quia dum exco- municatus est priuatus est participatione activa, & possi- ua Sacramentorum, ideoque dum in excommunicatione manet, non potest promoueri ad ordines, vel in suscep- tione; quamprimum autem absolvitur ab exco- municacione & ordines suscipere, & in suscep- tione multa re protest: Qui vero est irregularis, etiam post peccatum penitentiam, & obtentam absolutionem a Censura, & ab omnibus peccatis, adhuc inhabilis est ad ordines recipiendos, & ad ministrandum in suscep- tione, donec per dis- pensationem inhabilitas illa ab habente potestatem tollatur. Idem dicendum est de Suspensione, & Interdicto; dum enim quis suspensus, aut interdictus est, prohibetur ordi- nes suscipere, vel in illis ministrare, non tamen irregularis est, quatenus suspensus, aut interdictus est, quia statim ad a suspensione, & interdicto absolvitur, manet aptus ad or- dines recipiendos, & ad seruendum in illis.

21 *Differ* igitur irregularitas ab excommunicatione, quia excommunicatione est censura, vel vinculum a iure, vel iu- dice impositum, quo quis tanquam ligatus prohibetur participatione activa, & passiva Sacramentorum, & o- nibus Ecclesia suspiragijs, & communi hominum confor- tio priuatur, & hoc ob contumaciam: At vero irregulari- tas solum est inhabilitas quedam ad ordines suscipien- dos, vel ad ministrandum in illis etiam absque culpa contumacia, immo nonnunquam absque culpa coacta.

22 *Differ* etiam ab excommunicatione Minoris, quia hinc priuat omni passiva Sacramentorum receptione; at vero irregularis recipere potest absolutionem a peccatis, ex Cate. in verbo Irregularitas, in princip. Armilla, verbo eos. 86. Nau. in Man. cap. 27. num. 191. in fine: Martin. Ledesm. 2. 4. quæst. 26. ar. 2. in tract. de irreg. in princip. & Henrique lib. 1. 4. c. 1. 9. 1. in annot. in litera C. & §. 2. immo & omnia Sacra menta præter ordinem, vt Henriquez vbi supra, §. 1. docet.

23 *Differ* a suspensione, quod suspensio semper ex aliquo delicto contrahitur sive mortali, sive veniali, & est Cen- tra, vel sententia, vel vinculum a Iudice, vel iure impositum, vel ob contumaciam, vel saltem in penam delicti praes- dentis, quo vinculo ligatus, visum ordinum exercere pro- hibetur: Irregularitas autem nec semper ex delicto con- trahitur, nec censura est, vt diximus, nec imponitur ab ho- mine, sed a iure, per solum Papam, ob decentem Dei cul- tum, vt ordinati, & ministri divini cultus sint sine mala, & defectu. Item suspensio communiter non priuato- to offici, sed quodam vsu illius; & si quando priuato officio, id agit non vt habitus in perpetuum, sed vt dis- positiō ad tempus, & in persona tanum Ecclesiastica, & elapsō eo tempore tollitur, aut saltem per absolutionem; At Irregularitas per se priuat susceptione ordinis, & per modum habitus priuat vsu, & aliquid superuenientis Irregularitas non priuat vsu ordinum, vt si Sacerdoti sine eius culpa amputata sit manus, est irregularis ne celebret sed audire potest confessiones, quia non prohibetur decti vii ordinum, sic Villadiego, de irreg. col. 39. Nauar. in Manu. ca. 29. num. 191. & num. 200. vers. Septimo dico. fe- licianus, de irreg. cap. 6. Henriquez lib. 10. 7. de Indulg. cap. 13. §. 6. in annot. in litera R. & lib. 14. de Irreg. cap. 1. §. 1. & irregularitas non per contritionem, aut absolutionem, sed per dispefactionem tollitur, arg. Conc. Trident. Sello. 24. de reform. cap. 6. Henriquez lib. 7. c. 13. & lib. 14. cap. 1. vbi supra.

24 *Differ* etiam ab Interdicto, quia Interdictum est Cen- sura a iure, vel ab homine imposta, quia quis prohibetur Sacra menta aliqua recipere, vel confesse, & officiis Domini interest, & sepulta Ecclesiastica sepeliri, yne fl. excom-

- excommunicatus, suspensus, aut interdictus, quia prohibitus est exercere vsum ordinum, id est, dum aliqui harum censurarum ligatus est, ordines recipere non potest, qui oculo quando recipitur, propter vsum, & officium eius recipitur; Irregularitas autem nec priuat receptione Sacramentorum alicuius praeter ordinem, nec prohibet officium diuinis interesse, nec sepultura Ecclesiastica donari, sed solum per se, & directe, & primariò impedit susceptionem ordinis, vt ordo est, nec semper impedit omnem vsum ordinis cum tamen excommunicatio, suspensio, aut interdictum solum indirecte & secundario ordinis susceptionem impedit, ex eo quod qui aliqua censura ligatur, eo ipso quod priuat passus Sacramentorum susceptione, co nsequenter priuat at tempus, scilicet dum censura ligatus sit, receptione ordinum.
- Ex quibus etiam colligitur, quomodo distinguatur irregularitas a depositione, & degradatione, quia haec duæ penes sunt sententiæ inflictæ in penam delicti, quibus Clericus priuat in perpetuum, & tunc vnu ordinum.
- ²⁵ His omnibus ad di potest ex Soto 4. dist. 25. q. 1. artic. 3. vñ. ex his igitur, & Henriquez lib. 14. c. 1. §. 2. quod licet irregularitas Ecclesiasticos impedit ordines, si tamen a viro baptizato recipiantur, factum tenet, & solum priuat vnu; quod si iuria non tantum dicant non valere ordinationem irregularis, vt dist. 70. c. 1. & 2. intelligi debent quod vnu, & exercitium ordinis in irregularitate, aut ab irregulari sui cepti.
- ²⁶ Diuiditur varia a DD. Quidam enim multas enumerant sine vlo plane ordine, vt Angel. verbo irregular. 1. S. Antoni. 3. par. tit. 29. de irreg. cap. 1. Maiol. lib. 1. de irreg. cap. 3. Alij, vt Summa Astenis. par. 2. lib. 6. tit. 6. & seq. reducunt omne genus irregularitatis ad duodecim irregularitates, quas vocant Apostolicas, 1. Timoth. 3. Alij, vt Syli, in verbo irregularitas, num. 3, omnes ad tres reducunt, scilicet ex delicto, ex defectu corporis, & ex defectu Sacramenti, & posit 23. causas & eandem divisionem facit Sotus 4. distin. 35. q. 1. artic. 2. & hos fecutus Polancus in fine Directorij, c. deirregul. Tabiena, in verbo irregularitas, 1. num. 1. ad novum capitulo reducit. Alij, vt Martin. Ledesm. 2. 4. q. 26. artic. 2. intrat & de irreg. & Nau. in Man. c. 27. nu. 192. Henriquez lib. 14. c. 2. §. 4. Alpn. Viual. vbi supra, in pinc. Greg. de Valentia tomo 4. distru. 7. q. 19. puncto 2, & Cosinus Philiarthus de officio Sacerd. par. 1. lib. 4. c. 6. irregularitates omnes ad quinque species reducunt, quæ ex quinque defectibus nascuntur, scilicet, Sacramenti, Corporis, Animæ, lenitatis, & delicti.
- ²⁷ Ceterum in eo iudicio, & breuius, & melius reduci possunt omnes ad duo capita, prout superioris dictum est. Primum enim: Quædam sunt, quæ contrahuntur absque vila culpa, & dicuntur contrahi ex aliquo defectu. Secundo, aliae contrahuntur ex delicto, & dicuntur contrahi ex facto proprio. Rursum irregularitates omnes, quæ sine culpa contrahuntur, ad quinque capita reduci possunt; Nam Primo, Quædam contrahuntur ex defectu Sacramenti. Secundo, ex aliquo defectu Corporis. Tertio, ex aliquo defectu Animæ. Quartio, ex defectu libertatis. Quinto ex defectu perfidiorum. Quæ autem irregularitates ex delicto contrahuntur, & ob quæ delicta, suis locis ostendemus.
- Regulæ quædam generales ad irregularitatem notitiam utiles, ac necessaria. Cap. II.
- S V M M A R I V M.
1. Irregularitatum cognitio ardua, difficilis, & perplexa est.
 2. Irregularitas ut incurritur, subiectum capax esse debet.
 3. Femina irregularitatis capax non est, & quæ eius ratione fit.
 4. Femina ad imaginem Dei, an, & quo sensu creata sit.
5. Femina Christi vicem, & personam representare nequit.
 6. Femine, quo sensu regulares, aut ordinari posse, dicuntur.
 7. Donum prophetie concessum mulieribus in lege veteri Sacramentum non erat.
 8. Baptizatus, qui non est, pro eo tempore irregularis non est & quare.
 9. Irregularitas omnis iure tantum humano Pontificio est instituta.
 10. Irregularitates multæ iure Pontificio institutæ, ex lege veteri, & Naturali originem trahunt.
 11. Irregularitas, quo sensu originem a iure naturæ trahere datur.
 12. Cum homicida voluntario, quo sensu iura Papam dispensare non posse affirmant.
 13. Apostolorum Canones, & decreta iuris humani sunt, non Diuini.
 14. Irregularitas non nisi in casibus iure expressis incurritur.
 15. Irregularitas a censendus sit, qui de irregularitate dubius est.
 16. Lex iusta, tam in foro interiori, quam exteriori obligat.
 17. Irregularitas ob delictum sola voluntate, et mente commissum non incurritur.
 18. Homicida mentalis irregularitatem non incurrit.
 19. Irregularitas ob delictum occultum exterius commissum quamvis probari non possit, incurri poterit.
 20. Bullæ concedentes facultatem dispensandi in irregularitatibus mentalibus, quo sensu intelligenda sint.
 21. Irregularitas, non solum ad ordines suscipiendos, & eos exequendos inhabilen reddit, sed etiam ad beneficium obtinendum.
 22. Beneficium propter clericale officium datur.
 23. Inhabilis ad celebrandum, beneficium curatum habere nequit.
 24. Irregularitas post beneficium obtentum incursa, ipso iure beneficiarii beneficio illo non priuat.
 25. Irregularitas dignitatibus, et Prelaturis regularibus priuat.
 26. Irregularis, ante obtentam dispensationem ordines sumens, vel exercens, irregularitatem nouam non incurrit, et quæ buius ratio sit.
 27. Ordinibus susceptum ob irregularitatem exercere prohibitus, an, et quando superiore fumendo, irregularitatem incurrit.
 28. Homicidium, et membra abscessio hominem irregulararem reddit, sicut etiam qualibet corporis deformitas.
 29. Missam celebrare prohibitus ob membra mutilationem, an, et quæ alia officia Ecclesiastica exercere possit.
 30. Irregularitas ut incurritur ob crimen, non satis est contumus, & desiderium illud perpetrandi.
 31. Cessante causa irregularitatis, cessat irregularitas.
 32. Irregulares sunt, qui post peractam penitentiam ordinis executionem non habent.
 33. Bullæ potestatem absoluendi a censuris concedentes facultatem dispensandi, in irregularitatem non concedunt.

I *V*namus irregularitatum cognitionis difficultatem, & perplexitatem huius rei explicationem regulas quasdam generales ex DD. collectas, & communis omnium consensu approbatas, præmittemus, per quas & iudex alienam discutere conscientiam circa incursionem irregularitatis faciliter possit, & unusquisque pro bono, & tranquillitate conscientiae sua, his perfectis, & diligentiter consideratis, documentata quæ.